

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Sildig

Citation: Drachmann, Holger: "Sildig", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 75. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann03tom-shoot-workid54920/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Sildig.

I.

Nu, da de alle sover,
 Og Fiskerlejet er tyst,
 Og Vinden er vendt og staar over
 Imod den fremmede Kyst;
 Nu, da de trældende Vover
 Har Ro, til det atter blir lyst,
 Nu vil jeg lette ved Havets
 Strande mit fulde Bryst.

Intet Bulder derude,
 Ingen spadserende Flok,
 Og ingen huggende Skude
 Med Nødfag under sin Nok.
 Strakt over Sandets Pude,
 Bænket paa Havets Stok,
 Snorker Sæen. Det lyder,
 Som snurred en Kæmperok.

Du sover, Du gamle Kending.
 Jeg tør ej paa Freden tro;
 Du rejser Dig som en Brænding,
 Om og Du gik tam til Ro.
 Et eneste Kast, en Vending
 Af Vinden: Du viser din Klo.
 Jeg lytter. Det var, som Havet
 I Drømme dernede lo. —

Ak, Elskede, Du som sover
 Langt borte paa Puden tyst,
 Og aner ej, hvilke Vover
 Der slumrer paa denne Kyst,
 Du rækker i Drømme over,
 Vil hælde Dig op til mit Bryst, —
 Du véd ej, at Freden er borte,
 Saa saare det atter blir lyst.

Thi jeg og Havet derude
 Er født af den samme Stok,
 Og kender saa godt til en Skude
 Med Nødfag under sin Nok.